

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

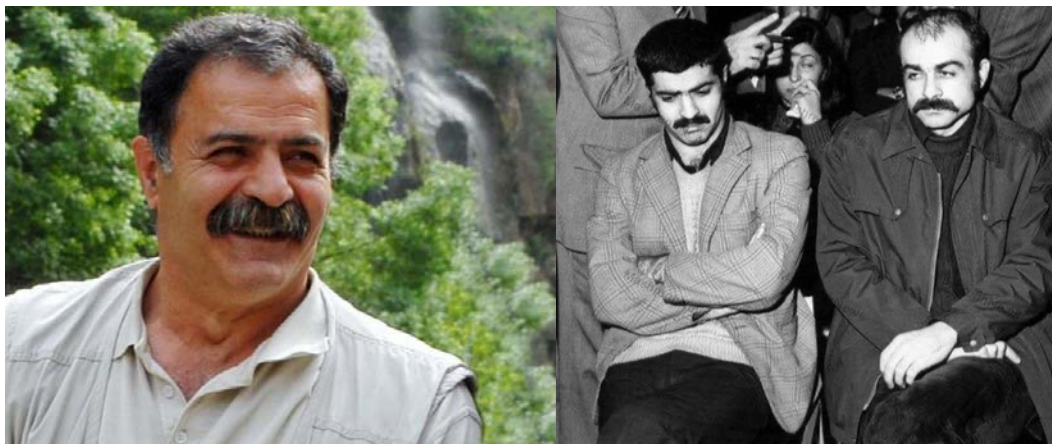
Social

اجتماعی

بهرام رحمانی
۱۱ سپتمبر ۲۰۲۰

با تأسف فراوان طیفور بطحائی این جهان را ترک کرد!

متأسفانه امروز پنجشنبه ۲۰ شهریور [سنبله] ۱۳۹۹ - ۱۰ سپتمبر ۲۰۲۰، طیفور بطحائی بعد از سال‌ها دست و پنجه نرم کردن با هیولای سرطان که به جانش فتنه بود، در شهر گوتنبرگ سویدن چشم از جهان فرو بست.



طیفور بطحائی، نویسنده، فلم‌ساز، فعال سیاسی، متولد سال ۱۳۲۶ سنندج است. وی تحصیلات مقدماتی خود را در سنندج به پایان برد. پس از پایان تحصیلات به مدت دو سال سپاه دانش و معلم بود. پس از آن در سال‌های ۱۹۶۹ تا ۱۹۷۲ در «مدرسه عالی سینما و تلویزیون تهران» در رشته فلم‌برداری تحصیل کرد. طیفور در اوایل دهه ۷۰ میلادی - پنجاه شمسی به‌دلیل گرایش به چپ و عضویت در گروه موسوم به «گروه دوازده» در طرح گروگان‌گیری فرح پهلوی با هدف تقاضای آزادی ۳۰۰ زندانی سیاسی، بدون این که اقدامی انجام دهند توسط ساواک دستگیر شد.

آنها در روز ۱۰ مهر [میزان] ۱۳۵۲ توسط سازمان اطلاعات و امنیت کشور (ساواک) دستگیر شدند. بازداشت‌شدگان عبارت بودند از: طیفور بطحائی، خسرو گل‌سرخ، کرامت‌الله دانشیان، عباسعلی سماکار، رضا علام‌زاده، رحمت‌الله جمشیدی، شکوه فرهنگ‌رازی، ابراهیم فرهنگ‌رازی، مریم اتحادیه، مرتضی سیاهپوش، منوچهر مقدم سلیمی و فرهاد قیصری.

پخش مستقیم محاکمه و دفاعیات گلserخی و دانشیان، در سطح جامعه بازتاب وسیعی یافت و ضربه کاری بر ساواک و حکومت شاهنشاهی وارد کرد.

در دادگاه اول، ۷ نفر از دستگیرشدگان یعنی گلserخی، دانشیان، سلیمی، بطحائی، سماکار، علامهزاده، جمشیدی به اعدام محکوم شدند، اتحادیه و سیاهپوش به پنج سال حبس و سه نفر شامل شکوه فرهنگ، ابراهیم فرهنگ و قیصری هر یک به ۳ سال حبس محکوم شدند. در دادگاه تجدیدنظر که در سه شنبه دوم بهمن ماه [دلو] ۱۳۵۲ تشکیل شد، حکم اعدام دو نفر از محکومین دادگاه اول یعنی سلیمی به ۱۵ سال و جمشیدی به ۱۰ سال تغییر پیدا کرد و پنج نفر از متهمان شامل بطحائی، گلserخی، دانشیان، سماکار و علامهزاده همچنان به اعدام محکوم شدند. به فرمان شاه که در روزنامه‌های روز ۲۸ بهمن ماه [دلو] ۱۳۵۲ انتشار یافت، سه نفر از محکومین یعنی بطحائی، سماکار و علامهزاده از مجازات اعدام عفو و به حبس ابد محکوم شدند. اما حکم اعدام دانشیان و گلserخی تغییر نکرد و آنان را یک روز بعد از «عفو ملوکانه شاه»، در بامداد ۲۹ بهمن [دلو] ۱۳۵۲ در میدان چیتگر تهران تیرباران کردند.

وی در جریان انقلاب ۱۳۵۷ به همراه سایر زندانیان سیاسی آزاد شد و به کردستان برگشت. وی در این دوره فعالیت سیاسی خود را با حزب دمکرات کردستان ایران آغاز کرد. طیفور در سال ۱۹۸۵ از این حزب کناره‌گیری کرد اما به فعالیت سیاسی خود را پس از مهاجرت به سویدن، ادامه داده و در کنار تدریس در گوتنبرگ به نویسندگی و پیکر سازی پرداخت.

یاد طیفور بطحائی عزیز و گرامی‌ست!

با صمیم قلب به خانواده و رفقای وی تسلیت می‌گوییم!

پنجشنبه بیستم شهریور [سنبله] ۱۳۹۹ - دهم سپتمبر ۲۰۲۰